

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΒΑΣΟΥ ΧΑΝΙΩΤΗ «Τὸ βιβλίον τῆς ἀγάπης» λυρικοὶ στίχοι.
Ἐκδοση Περιοδικοῦ «Μουσικὰ χρονικά» Ἀθήνα, Δεκέμβριος 1929.
ΓΙΑΝΝΗ ΧΟΝΔΡΟΓΙΑΝΝΗ «Μυστικὲς ἡμέρες» Ἐκδοτικὴ Ἐταιρεία Α. Μ. Κοντομαρῆς καὶ Σία, Ἀθήνα, 1929.
ΘΩΜΑ ΛΑΛΑΠΑΝΟΥ «Βήματα στὴ Χλ'η» 1930. Ἀθήνα.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ, ΦΥΛΛΑΔΙΑ

«Νέα Ἐστία» τεύχη 1 καὶ 15 Φεβρουαρίου.

Ἀπὸ τεύχος τῆς 1ης Φεβρουαρίου ξεχωρίζομε τὸ διήγημα τοῦ κ. Ραζέλου «Μαξιμώ».

Στὸ τεύχος τῆς 15 Φεβρουαρίου δημοσιεύεται ποίημα τοῦ κ. Στασινοπούλου «Γαλήνη», ἓνα διήγημα τοῦ κ. Θράσου Καστανάκη «Τὸ κορίτσι θὰ ἦτανε βέβαιο», καὶ ἓνα τοῦ Γιάννη Μοναχοῦ «Χαραυγὴ», πολὺ χαριτωμένο. Πεζὰ τραγούδια τοῦ κ. Μιχ. Ροδά. Ὁ ἄλκιμος Θρύλος γράφει γιὰ τὸ θέατρο καὶ ἀναφέρει τὸν θίασο πού ἔκανε ἡ Ἄλικη στὴν Ἀθήνα. Ἐπαιξε τὸ: «εἶναι ἔνοχος ὁ Πάρκερ;» τοῦ Chuer Rice. Ἡ παράσταση ἦταν φαίνεται ἰκανοποιητικὴ ἀσθητικὰ.

«Πρωτοπορία» Τεύχος Φεβρουαρίου. — Διαβάσαμε τὸ μονόπραχτο δράμα τοῦ κ. Φώτου Γιοφύλλη «Φετίχ» πού πρωτοπαχτήκε στὴν «Ἀλάμπρα» στὶς 10 Αὐγούστου 1915. Τὸ περιοδικὸ δημοσιεύει μέρος τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Βλιζιώτη (Καθηγητὴ τοῦ Γυμνασίου Χίου) στὸ φιλολογικὸ μνημόσυνο τοῦ Ψυχάρη πού ὀργάνωσαν στὴ Χίο ὁ «Φιλολογικὸς Ὀμιλος» καὶ ὁ «Καθηγητικὸς Σύλλογος». Βρίσκομε καὶ διήγημα τοῦ Καίριου νέου Γιάννη Χατζηαντρέα «Μεσημεριάτικο» μὲ κάπως βιασμένη νεωτερίζουσα προσπάθεια. Ἐνα ὁμορφὸ ποίημα τοῦ Θ. Πιερίδη, λίγο καβαφικῆς τεχντροπίας. Γιὰ τὸν «Πρωτομάστορα» τοῦ Καλομοίρη γράφει ἡ Σοφία Οἰκονομίδη, στὴ Μουσικὴ στήλη.

«Ἰόνιος Ἀνθολογία» Ἰανουάριος — Φεβρουάριος — 1930. Ὁ κ. Διον. Ζακυθινὸς γράφει, μὲ συνέχεια, γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Λασκαράτου. Ἡ κ. Μ. Μινώτου ἔχει μελέτη «Ἡ ναυμαχία τῆς Ναυπάκτου στὴ Βενετσιάνικη ποίηση». Ὁ κ. Στρατῆς Μυρβήλης δημοσιεύει ἓναν ὕμνο γιὰ τὸν τεχνίτη «Τὸ τραγούδι τῆς γῆς».

«Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησης» Ἰανουάριος — Φεβρουάριος 1930. Ποίημα Ἀπ. Μαρμελή «Γιὰ ποιούς». Στὴ θεατρικὴ στήλη ὁ κ. Πράσινας γράφει γιὰ τὶς παραστάσεις τῆς Σ. Σορέλ στὴν Ἀθήνα καὶ εἰδικὰ γιὰ τὸν «Μισάνθρωπο» τοῦ Μολιέρου. Διήγημα τοῦ κ. Ν. Σαράβα «Ἡ κυρία δὲ δέχεται». Δημοσιεύονται δυὸ ἐπιστολὲς τοῦ Ψυχάρη πρὸς τὸν κ. Δημ. Ζωγράφου. Σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὰς ὁ Ψυχάρης ἀναφέρει ὀνόματα λογοτεχνῶν πού μεταχειρίζονται τὴν ψυχαρικὴ γλῶσσα — Πάλλης, Ἑφταλιώτης, Βλαστός, Παλαμᾶς, Γκόλφης, Ταγκόπουλος, Παρορίτης Πορωίτης — καὶ ὁ κ. Δ. Ζωγράφος σχολιάζοντας τὰ λεγόμενα τοῦ Ψυχάρη βρῖσκει ὅτι οἱ λογοτέχνες αὐτοὶ εἶναι ἄγνωστοι (!) ἀπολύτως ἄγνωστοὶ μάλιστα....!!

Τὸ τεύχος τῆς «Ἐρρενας» τοῦ Δεκεμβρίου 1929 εἶναι μιὰ πραγ-

ματεία τοῦ κ. Κασιγόνη «Ἡ Ἀπλή Ζωή». Μιλώντας γιὰ τὸν «φραῦλον κύκλον περὶ τὸ χρῆμα», ὁ κ. Κασιγόνης συστίνει νὰ ζεῖ ὁ ἄνθρωπος λιτά, ἀπλά. «Ὅσον ὀλιγώτεροι αἱ ἀνάγκαι, τόσο πῶς δυνατὸς ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς». Ὁ συγγραφέας κάμνει διάφορες παρατηρήσεις πάνω στὴν ἀπλοποίηση τῆς ζωῆς. Ἀσχολεῖται μὲ τὰ θέματα τῆς υἰείας, τῆς ἐλευθερίας. Τονίζει τὸ πόσο καλὸ καὶ συντελεστικὸ στὴν ἐπιτυχία εἶναι ν' ἀγαπᾷ ὁ ἐργαζόμενος τὸ ἐπάγγελμά του. Μιλᾷει καὶ γιὰ τὴν οἰκογένεια, τὴν ἀνατροφή, τὴν ἐκπαίδευση – καὶ θέλει ἡ τάση τους νὰ εἶναι πρὸς τὴν ἀπλή ζωή.

«*Ἀτλαντὶς*». Μηνιαῖο περιοδικό, Ἰανουάριος 1930.

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ εἶναι πάντοτε πολὺ ἐπιμελημένη, κι' ἡ ὕλη του μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον. Διαβάζομε ἓνα ἄρθρο γιὰ τὸν Μυστρᾶ, ἓνα ἄρθρο γιὰ τοὺς Σουλιῶτες, στίχους τοῦ Παλαμᾶ καὶ τοῦ Προβελεγγίου.

«*Πανόραμα*». Μηνιαία εἰκονογραφημένη, καλλιτεχνικὴ καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴ ἐκδοσις. Ἀλεξάνδρεια Κάϊρον.

«*Νέοι Ἀνθρώποι*». Χρονιὰ Α'. φύλλο 1, Φλεβάρης 1930.

Ἐνα καινούργιο περιοδικὸ μὲ πολὺ ὠραῖο τίτλο. Θὰ διευθύνεται ἀπὸ συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ, μὰ δὲν μᾶς δίνονται τὰ ὀνόματα. Ἀπτὴν συνεργασία καταλαβαίνομε πὼς οἱ ἐκδότες εἶναι νέοι ἄνθρωποι πραγματικά, μὲ διάθεση νὰ ἐργαστοῦν. Αὐτὸ μᾶς εἶναι πολὺ συμπαθητικὸ. Ἐπειτα βλέπομε πὼς ἔχουν τὸ θάρρος τῆς γνώμης τους. Ἀπὸ πρῶτο τους φύλλο ἄρχισαν τὶς ἐπιθέσεις μὲ μιὰ βέβαια πολὺ πρόωρη ἐγωϊστικὴ ἐκδήλωση ἀλλὰ μὲ σθένος. Εἶναι δημοτικιστὲς καὶ ἐξανίστανται κατὰ τοῦ Παλαμᾶ πὺν σὲ μιὸ συνέντευξή του μὲ τὴν «Ἐστία» εἶπε τὸ φέροσιμο τοῦ Ψυχάρη «προστυχότατο» δηλ. τὴν κριτικὴν πὺν τοῦγραψε ὁ Ψυχάρης καὶ ὑψώνουν φωνὴν διαμαρτυρίας γιὰ τοὺς συμβιβασμοὺς τοῦ Παλαμᾶ μὲ τὴν καθαρεύουσα. Μὰ τί τὰ θέν οἱ «Νέοι Ἀνθρώποι» γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ἔδρες, ἐπίσημους τίτλους κλπ. οἱ ὑποχωρήσεις καὶ οἱ συμβιβασμοὶ εἶναι ἀπαραίτητα ἐφόδια, καὶ ὁ Παλαμᾶς κάνει τὴ δουλίτσα του.

Στὸ τεῦχος αὐτὸ συνεργάζονται Τ. Ἀνθίας, Ζιώγας, Τσακῆρης, Θρακιώτης καὶ ἄλλοι.

«*Ἑλληνικὰ Γράμματα*». Στὸ τεῦχος τῆς 25 Ἰανουαρίου δημοσιεύεται τὸ ποίημα τοῦ Καβάφη «Ἐν μεγάλῃ ἑλληνικῇ ἀποικίᾳ, 200 π. X.»

Ἄρθρο τοῦ κ. Φαλτάιτς (τεῦχος 8 Φεβρουαρίου) γιὰ τὸ σπῆτι πὺν γεννήθηκε ὁ Κεμάλ στὸ ἄσημο τουρκοχωριὸν τοῦ Λαγκαδᾶ Σαρὶ-Γιὰρ. Διήγημα τοῦ Ἰ. Δενδρινοῦ «Τοῦ γέρο-Μαθιοῦ ὁ καῦμός».

«*Cinégraphie Journal*». Ἐβδομαδιαῖο περιοδικὸ πὺν βγαίνει κατὰ Πέμπτη. Σημειώνομε ἓνα ἄρθρο «Les Lettres Françaises en Egypte» τοῦ κ. Géro κ' ἓνα ἄρθρο «Jean Marie Carré et Baudelaire» τοῦ κ. Eloy Trounevère.

«*La Semaine Egyptienne*». Τεύχη 15 καὶ 18 Φεβρουαρίου.

Ἀναπόκριση τοῦ Γ. Πράτσικα γιὰ τὸν «Πρωτομάστορα» τοῦ Μανώλη Καλομοίρη πὺν παίχτηκε στὴν Ἀθήνα μὲ μεγάλη ἐπιτυχία. Στὸ τεῦχος 28 Φεβρουαρίου βρισκομε εἰκόνα τοῦ ὠραίου ἔργου τοῦ Τόμπρου γιὰ τὸ μνημεῖο τοῦ Rupert Brooke πὺν θὰ

στηθεὶ στή Σκύρο. Δημοσιεύονται σὲ γαλλικὴ μετάφραση τὰ ἔξοχα ποιήματα τοῦ Μ. Μαλακάση «Μπαταριάς», «Μελαγχολία» καὶ τὸ «Souvenir de Venise» πού φάνηκε στήν «Αλεξανδρινὴ Τέχνη».

«*Journal des Hellènes*». Στὸ φύλλο τῆς 23 Φεβρουαρίου βρίσκομε ἀνταπόκριση ἀπ' τὸ Κάϊρο σχετικὴ μὲ τὸ ταξίδι στήν Αἴγυπτο τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ἄρθρο γιὰ τὴν δεξίωση πού ἔκαμε ὁ ἑλληνικὸς τύπος καὶ ἡ ἑλληνικὴ παροικία τοῦ Παρισιοῦ στήν Ἀλλήκη Διπλαράκου. Ἡ ἀνταπόκριση τῆς ἐφημερίδας ἀπτήν Ἀγγλία ἀναφέρεται στὸ βιβλίον πού κυκλοφόρησε τελευταίᾳ «Three Cretan Plays» τοῦ κ. Marshall καὶ τοῦ κ. Μαυροκορδάτου γιὰ τὰ κρητικὰ θεατρικὰ ἔργα τῆ «Θυσία τοῦ Ἀβραάμ» «Ἐρωφίλη» καὶ «Γόπαρης».

«*Ἀλήθεια*». Ἑβδομαδιαία ἐφημερίδα. Λεμεσός. —

Στὸ φύλλο τῆς 5 Φεβρουαρίου διαβάσαμε ἄρθρο τοῦ κ. Μήτσου Μαραγκοῦ γιὰ τὸ «Σύγχρονον Ἑλληνικὸ Θέατρο» ἐξ ἀφορμῆς τῶν παραστάσεων τοῦ Ἀργυροπούλου στήν Κύπρο. Ὁ κ. Μαραγκὸς παραδέχεται τὴν ἀξία τοῦ Ἀργυροπούλου, «εἶναι ἠθοποιὸς μὲ πλούσιο τάλαντο» λέει, ἀλλὰ δὲν τὸν ικανοποιεῖ ἡ ἐκλογή τῶν ἔργων πού παίζει. Εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Γερμανικὸς φάρσος, τίς ὁποῖες ὁ κ. Μαραγκὸς βρίσκει ἀνιαρὲς. «Ἀπὸ μίᾳ ἀνούσια» Γερμανικὴ Φάρσα πολὺ προτιμότερο θὰ ἦτανε μιά ἔστω καὶ φάρσα (ἀφοῦ δὲν παίζει τίποτε ἄλλο) τοῦ Μπόγρη, τοῦ Χόρν, τοῦ Μωραϊτίνη, τοῦ Ξενόπουλου, κ. ἄ.».

«*Αἰθιοπικὸς Κόσμος*». Εἶναι τὸ ὄργανο τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀβυσσηνίας καὶ διανύει τώρα τὸ τρίτον ἔτος ἀπ' τὴν ἐκδοσὴν του. Βρίσκομε στὶς στήλες του πληροφορίας κοινοτικὲς καὶ κοινωνικὲς. Στὸ φύλλο τῆς 15 Φεβρουαρίου σημειώνομε ὅτι ἔγινε συμφωνία μεταξὺ τῶν Ἰταλικῶν καὶ Ἑλληνικῶν προξενικῶν ἀρχῶν καὶ στὸ Δίερε Δάουνα οἱ Ἰταλοὶ ὑπῆκοοι προστατεύονται ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ ὑποπροξενεῖο, καὶ οἱ ἐν Χαρράζ καὶ Ντεσιὲ Ἑλληνας ὑπῆκοοι προστατεύονται ἀπὸ τὰ Ἰταλικά προξενεῖα.

«*Νέα Ἥχῶ*». Ἐφημερίδα τοῦ Πόρτ-Σάιτ